

ACTIEPLAN TER VOORKOMING EN BESTRIJDING VAN DAK- EN THUISLOOSHEID 2020-2024

Inhoud

1	Inleiding	2
2	DOELSTELLINGEN EN ACTIES	5
2.1	We verminderen het aantal uithuiszettingen	5
2.1.1	Huursubsidie en huurpremie zijn effectieve instrumenten om de betaalbaarheid van kwaliteitsvolle woningen op de huurmarkt te verhogen	5
2.1.2	Het Fonds ter bestrijding van uithuiszettingen is een effectief instrument in het voorkomen van uithuiszettingen	6
2.1.3	Maatwerk in de toewijzing binnen sociale huisvesting	6
2.1.4	Begeleiding binnen sociale huisvesting	7
2.1.5	Vroegtijdige signalen in functie van het opstarten van een aanklappende begeleiding leiden tot behoud van woning	7
2.2	Dak- en thuisloosheid bij jongvolwassenen wordt vermeden	9
2.2.1	Afstemming hulpaanbod volwassenen en jeugdhulp	9
2.3	Het aantal dak- en thuislozen daalt	11
2.3.1	We verhogen de toegankelijkheid van de woningmarkt	11
2.3.2	We consolideren de Housing First methodiek	14
2.4	Er is een geïntegreerd dak- en thuislozenbeleid ondersteund door een doeltreffende governance structuur.....	15
2.4.1	Er zijn bovenlokale netwerken ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid	15
2.4.2	De lokale besturen dragen bij aan de doelstellingen van het plan voor de aanpak van dak- en thuisloosheid	15
2.5	Monitoring	17
3	Opvolging en evaluatie	18

1 Inleiding

Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2020-2024 (VAPA) zet in op een kwaliteitsvolle, leefbare en gezonde omgeving voor iedereen. Eén van de acties in het VAPA betreft de opmaak van een plan ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid, geënt op de 5 strategische doelstellingen geformuleerd door FEANTSA, (European Federation of National Organisations working with the Homeless):

- niemand mag genoodzaakt zijn om tegen zijn wil op straat te moeten overnachten bij gebrek aan opvang die aangepast is aan zijn situatie;
- niemand mag genoodzaakt zijn om langer dan nodig te moeten verblijven in de opvang bij gebrek aan doorstromingsmogelijkheden naar wonen;
- niemand mag uit een instelling ontslagen worden (ziekenhuis, psychiatrie, gevangenis, jeugdinstituut, enz.) zonder voldoende nazorg en een oplossing voor zijn woonsituatie;
- niemand mag uit huis gezet worden bij gebrek aan begeleidings- en herhuisvestingsmogelijkheden;
- niemand die jongvolwassen wordt of is mag thuisloos worden als gevolg van de overgangssituatie naar zelfstandigheid.

De doelstellingen en acties in dit plan zijn geformuleerd, rekening houdende met de bevoegdheidsverdeling tussen lokale, Vlaamse en federale overheid, de haalbaarheid op middellange termijn en het beschikbare budget.

We zijn ervan overtuigd dat een efficiënte en effectieve aanpak van dak- en thuisloosheid maar kan gerealiseerd worden mits een goede afstemming van doelstellingen op het vlak van Wonen en op het vlak van Welzijn. Voor wat het beleidsdomein Wonen betreft wijzen we op het ondersteunen van woonactoren en het verhogen van de toegankelijkheid en uitbreiden van een betaalbaar en kwaliteitsvol woonaanbod. Voor wat het beleidsdomein Welzijn betreft is het inzetten op (preventieve) woonbegeleiding en intersectorale samenwerking van cruciaal belang. Inzake preventie van uithuiszetting dient absolute prioriteit gegeven te worden aan situaties waar kinderen bij betrokken zijn. Dat zal inspanningen vergen op Vlaams niveau (zie ook bij preventieve woonbegeleiding), maar ook op lokaal vlak verdient dit voorrang. Kinderen horen niet thuis op straat, maar ook niet in groepsmatige opvangvormen; ook niet in de nachtopvang of de winteropvang die door lokale besturen wordt ingericht. Groepsmatige opvang moet het laatste alternatief boven verblijf op straat zijn. Noodwoningen en studio-opvang zijn geschiktere alternatieven

Vanuit kindperspectief streven we volgende doelstellingen na:

- geen enkel kind wordt op straat gezet t.g.v. uithuiszetting,
- geen kinderen meer in groepsmatige opvang en
- een gelijke behandeling van thuisloze kinderen in de opvang, t.o.v. andere sectoren, zodat ook kinderen in de opvang hun rechten kunnen laten gelden en uitoefenen.

De acties in dit plan zijn geformuleerd rond vier strategische doelstellingen:

1. Preventie van uithuiszetting
2. Vermijden van dak- en thuisloosheid bij jongvolwassenen
3. Aanpak van chronische dak- en thuisloosheid

4. Geïntegreerd beleid m.b.t. dak- en thuisloosheid

Het plan ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid wordt opgevolgd door een gezamenlijk platform dak- en thuisloosheid, waarin de actoren op vlak van Wonen en Welzijn vertegenwoordigd zijn. Dit platform volgt de acties/resultaten mee op en komt 2 keer per jaar samen om de voortgang van de acties te bespreken en hierover de bevoegde ministers te adviseren vanuit hun expertise.

De volgende leden maken deel uit van het platform: HUURpunt, Samenlevingsopbouw, Netwerk Tegen Armoede, Caritas, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW), Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), Verenigde Eigenaars, Steunpunt Mens en Samenleving (SAM vzw), Centra Algemeen Welzijnswerk (CAW), Vereniging van Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen (VVH), , Vlaams Huurdersplatform, Vlaamse Raad WVG, Interfederaal Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting, Wonen-Vlaanderen, Departement WVG, Opgroeien, het Kinderrechtencommissariaat, het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn en Armoedebestrijding, het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor Wonen en het kabinet van de minister bevoegd voor binnenlands bestuur.

In voorliggend plan van aanpak zijn acties opgenomen met betrekking tot het beleidsdomein Wonen en het beleidsdomein Welzijn. De verantwoordelijkheid voor de opvolging en uitvoering van de acties behoort tot de respectievelijke bevoegdheden van de Vlaamse minister bevoegd voor Wonen en de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding. Het platform dak- en thuisloosheid en de afstemming van de doelstellingen en acties opgenomen in het plan, wordt getrokken door het Departement WVG. De ministers rapporteren over deze voortgang via de jaarlijkse BBT.

De verschillende horizontale beleidsplannen binnen de Vlaamse Regering dienen elkaar te respecteren, aan te vullen en te versterken om zo de slaagkansen en de effecten van elk plan te vergroten. Dit actieplan wil dan ook complementair zijn aan andere actieplannen zoals het jeugd- en kinderrechten beleidsplan, het Horizontaal Integratie- en Gelijke Kansenbeleidsplan en het strategische actieplan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden

Uit de evaluatie van het vorige plan ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid blijkt dat de doelstellingen van het vorige plan actueel blijven, maar dat er wel extra aandacht moet besteed worden aan de positie van en gevolgen van dak- en thuisloosheid op kinderen en jongeren. Het voorliggende plan is in die zin opgemaakt.

De Vlaamse regering heeft op 25 september 2020 een nieuw Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA) goedgekeurd. De aanpak van dak- en thuisloosheid staat niet los van de totale context van het Vlaams armoedebestrijdingsbeleid. Het voorliggend plan zal daarom ook toegevoegd worden als bijlage bij dit VAPA. Omwille van de leesbaarheid van dit document wordt echter niet steeds verwezen naar de verbanden met het VAPA. (i.v.m. ambulante(woon)begeleidingen, warme buurten en wijkwerkingen, enz.)

Dit globaal plan ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid kadert bovendien in het samenwerkingsakkoord dak- en thuisloosheid (mei 2014) tussen de federale overheid en de gewesten/gemeenschappen, dat de bevoegdheden van alle beleidsniveaus vastlegt in functie van het ontwikkelen van geïntegreerde strategieën voor de aanpak van dak- en thuisloosheid. Dit

samenwerkingsakkoord zal de komende legislatuur herbekeken worden, Vlaanderen zal hieraan meewerken vanuit de eigen bevoegdheden en de doelstellingen uit dit actieplan.

2 DOELSTELLINGEN EN ACTIES

2.1 We verminderen het aantal uithuiszettingen

De preventie van uithuiszetting is de belangrijkste doelstelling in de bestrijding van dak- en thuisloosheid. Een uithuiszetting zorgt voor meer nadelen dan voordelen: er is niet alleen de schade voor de huurder en de verhuurder, ook de maatschappelijke kost van dak- en thuisloosheid is hoog en meestal hoger dan de preventie van de uithuiszetting.

Uithuiszettingen hebben meestal te maken met het niet betalen van huur, leefbaarheidsproblemen of beide. Deze staan meestal niet los van problemen op verschillende andere levensdomeinen. Dit betekent dat we voor het behalen van deze doelstelling moeten inzetten op betaalbaarheid en begeleiding. Begeleiding is het meest efficiënt en effectief als ze vroeg kan opgestart worden en als ze intersectoraal is afgestemd. Daarnaast is er de problematiek van uithuiszetting ten gevolge van de onbewoonbaarheidsverklaring van de woning. De doelstellingen en acties die worden vooropgesteld vertrekken van een gecoördineerde aanpak en samenwerking.

Het proactief en outreachend aanpakken van deze problematiek is daarbij een centraal gegeven. Vroegtijdig ingrijpen verhoogt immers de kans op de preventie van een uithuiszetting.

2.1.1 Huursubsidie en huurpremie zijn effectieve instrumenten om de betaalbaarheid van kwaliteitsvolle woningen op de huurmarkt te verhogen

De huursubsidie en huurpremie helpen burgers bij de huur van een betaalbare en kwaliteitsvolle woning. Op 1 mei 2019 trad een hervormd huursubsidie- en huurpremiestelsel in werking. De wijzigingen van de huursubsidie en de huurpremie vergroten in het algemeen het doelgroepbereik en de tegemoetkoming in de huurprijs.

De krachtlijnen van dit hervormde stelsel zijn:

- de inkomens- en eigendomsvoorwaarde gelijkstellen aan deze van toepassing binnen de sociale huur. De facto brengt dat een significante verhoging van de inkomensgrenzen met zich mee;
- de toegang tot huursubsidie opentrekken naar alle huurders van een woning onderverhuurd door een sociaal verhuurkantoor;
- de huursubsidie- en huurpremieberekening afhankelijk maken van een righthuurprijs min een eigen bijdrage van de huurder. Die eigen bijdrage staat in functie van diens inkomen;
- de maximumpremiebedragen optrekken naar 150 euro plus 25 euro per persoon ten laste tot en met de vierde, met behoud van een extra verhoging van 10% voor kernsteden.

De beide stelsels kennen een continue stijging in aantal rechthebbenden en dus ook in voorziene budgetten. Daarnaast stellen we echter een grote mate van non-take-up vast voor wat betreft de tegemoetkomingen in de huurprijs. Het nieuwe Steunpunt Wonen zal onderzoeken wat hiervoor de redenen zijn en we zullen nagaan op welke manier die non-take-up kan worden teruggedrongen.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Binnen de planning van het Steunpunt Wonen – medio 2021
Budgetraming	Binnen regulier subsidiekader

2.1.2 Het Fonds ter bestrijding van uithuiszettingen is een effectief instrument in het voorkomen van uithuiszettingen

Op 1 juni 2020 trad het nieuwe 'Fonds ter bestrijding van uithuiszettingen' (FBU) in werking en vervangt het huidige Huurgarantiefonds. Er werd gekozen voor een nieuwe werkwijze, met een sterkere focus op preventie en een sleutelrol voor het OCMW. Tussen het OCMW, de huurder en de verhuurder wordt een begeleidingsovereenkomst gesloten. Door het OCMW wordt een rechtstreekse financiële tussenkomst aan de verhuurder verleend. Het betreft hier een gedeelde financiële verantwoordelijkheid van het FBU en het OCMW. De tussenkomst is voorzien in een vroegere fase van het proces tot uithuiszetting en is ook niet meer afhankelijk van de aansluiting van de verhuurder. Het OCMW staat daarnaast ook in voor de begeleiding van de private huurder met huurachterstal, in afstemming met het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk (CAW). De verhuurder verbindt er zich toe om geen vordering tot uithuiszetting in te stellen zolang het afbetalingsplan wordt gevolgd.

De werking van het Fonds wordt uiterlijk na twee jaar geëvalueerd en zo nodig bijgestuurd. Onder meer met het oog op deze evaluatie zal een goede monitoring van het bereik, de resultaten en de uitgaven van het Fonds worden opgezet.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Continue opvolging / monitoring en evaluatie najaar 2022
Budgetraming	6.188.000 euro voor 2021

2.1.2.1 De inzet van woonbegeleiding in het kader van FBU

Het begeleidingsaanbod 'preventie van uithuiszetting op de private huurmarkt' van de CAW is structureel en wordt prioritair ingezet in het kader van de beslissingen voor tussenkomst vanuit het Fonds ter bestrijding uithuiszettingen. De CAW maken afspraken met lokale besturen in hun werkingsgebied inzake het begeleidingsaanbod preventie van uithuiszetting op de private huurmarkt, onder meer m.b.t. instroom in het aanbod en de opvolging van de beschikbare begeleidingscapaciteit. De afspraken in het kader van FBU zijn een deel van de ruimere samenwerking en rol van zowel de lokale besturen als de CAW in woonbegeleiding.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	Regulier aanbod
Budgetraming	Binnen regulier subsidiekader

2.1.3 Maatwerk binnen sociale huisvesting

Ook op de sociale huurmarkt is de preventie van uithuiszetting van groot belang. Een goed samenspel tussen alle betrokken actoren op het terrein is onmisbaar in een doeltreffend preventiebeleid. Het huurbesluit zal de komende legislatuur verdere wijzigingen ondergaan. Dat zal gebeuren in dialoog met de betrokken stakeholders. Er wordt een evenwichtig en complementair toewijzingsstelsel uitgewerkt dat oog heeft voor zowel de specifieke woonnoden, de lokale binding, chronologie en de bijzondere doelgroepen. Belangrijke uitgangspunten daarbij zijn objectivering, eenvoud en transparantie. Er zal worden afgestapt van de huidige veelheid aan voorrang en bijzondere regimes. De toewijzing van een sociale huurwoning zal zoveel mogelijk dienen te vertrekken vanuit vaststaande criteria en moet gebeuren op een transparante en enigszins voorspelbare manier. Daarnaast zal het

toewijzingsbeleid grondige wijzigingen ondergaan naar aanleiding van het samenbrengen van Sociale Verhuurkantoren (SVK's) en Sociale Huisvestingsmaatschappijen (SHM's) onder 'erkende woonmaatschappijen'. Ook het systeem van de versnelde toewijzing zal verder onder de loep genomen worden en worden ondergebracht in één van de pijlers van het nieuwe toewijzingsstelsel. Het nieuwe eengemaakte toewijzingsstelsel zal bovendien lokaal maatwerk mogelijk maken. Het sociaal huurstelsel zal de ruimere contouren vastleggen, maar daarnaast moet het mogelijk zijn om lokaal beter maatwerk te leveren in het toewijzen van sociale huurwoningen aan bijzondere doelgroepen.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	goedkeuring nieuw toewijzingsstelsel 2021
Budgetraming	/

2.1.4 Begeleiding binnen sociale huisvesting

Het voorzien van een adequate woonbegeleiding voor (kandidaat-)huurders die daar nood aan hebben, vormt een belangrijk aspect bij het toewijzen van sociale huurwoningen aan deze kandidaat-huurders. Daarnaast is het voorzien van woonbegeleiding een belangrijk instrument in de preventie van uithuiszetting. Er wordt aandacht besteed aan deze woonbegeleiding bij het ontwikkelen van een nieuw toewijzingsstelsel. Daarnaast zal onze aandacht ook gaan naar het bijstellen van het huidige kader aan basisbegeleidingstaken, in functie van het integreren van de activiteiten van SHM's en SVK's die omgevormd worden tot één woonactor. In het licht van deze beleidsontwikkeling is het Steunpunt Wonen een onderzoek gestart dat de nood aan specifieke begeleiding zo goed als mogelijk objectiveert en meet. Op basis van een dubbele bevraging, één voor de verhuurder en één voor de huurder, zal via een steekproef de begeleidingsnood gemeten worden. In een laatste stap zullen alle verzamelde gegevens worden verwerkt en een meetinstrument ontwikkeld worden. Er wordt nagegaan welke begeleiding al wordt aangeboden aan sociale huurders en hoe de noden zich verhouden tot het huidige aanbod. Het onderzoek verloopt in dialoog en samenwerking met de betrokken welzijnsactoren. Met de onderzoeksresultaten gaan we aan de slag om de betrokkenen rond woonbegeleiding samen te brengen (zie ook 2.1.5.3). Een goede informatiedeling tussen welzijns- en huisvestingsactoren is belangrijk. We nemen deze doelstelling mee in de ruimere afstemming tussen de Vlaamse en lokale overheden en andere welzijns- of huisvestingspartners wat betreft data-uitwisseling.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Het onderzoek loopt af in het voorjaar van 2021
Budgetraming	Binnen regulier subsidiekader

2.1.5 Vroegtijdige signalen in functie van het opstarten van een aanklappende begeleiding leiden tot behoud van woning

2.1.5.1 Installeren meldpunten dak- en thuisloosheid

De uitbouw van meldpunten dak- en thuisloosheid op het niveau van de bovenlokale netwerken wordt verder gezet. Wanneer daartoe nood bestaat, worden de medewerkers van deze meldpunten op

Vlaams niveau samengebracht in een lerend netwerk met het oog op expertiseopbouw en -uitwisseling.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	2021
Budgetraming	/

2.1.5.2 Samenwerking met Lokale Adviescommissies energie en water

De signalen met betrekking tot energie en water die via deze LAC-werking behandeld worden, kunnen ook aanleiding zijn om bredere woonbegeleiding in te zetten voor een gezin. De intercommunales kunnen sterker ingeschakeld worden om dit snel te melden aan een lokaal bestuur. Deze vroege detectie van mogelijke problemen maakt een proactief en outreachend hulpaanbod mogelijk, onder meer in het kader van schuldbemiddeling, budgetbegeleiding en budgetbeheer. We leggen de link met de uitrol van het Geïntegreerd Breed Onthaal in Vlaanderen zonder afbreuk te doen aan het mandaat van de LAC-werking.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	2021-2022
Budgetraming	Uitrol Geïntegreerd Breed Onthaal in Vlaanderen: 1.025.000 euro op jaarbasis

2.1.5.3 Intersectorale samenwerking

Momenteel wordt er door meerdere partners ingezet op preventieve woonbegeleiding. Hierbij wordt niet altijd geëxpliciteerd wat de verschillen in aanpak, intensiteit, duur, inzet van expertise, ... zijn. Om tot een efficiënte en effectieve inzet van middelen te komen is verduidelijking en afstemming nodig. Minimaal volgende partners, die een vorm van woonbegeleiding aanbieden, dienen bij dit proces van afstemming betrokken te zijn:

- Sociale huisvestingsmaatschappijen
- Sociale verhuurkantoren
- OCMW's
- CAW's

Intersectorale samenwerking dient tevens vertaald te worden in de bovenlokale netwerken en kan ruimer zijn dan enkel OCMW en CAW. Elke andere relevante partner dient betrokken te worden (Jeugdhulp, GGZ, VAPH ...)

Een dergelijke afstemming en uitklaring van verwachtingen leidt tot een efficiëntere inzet van middelen en uiteindelijk ook een groter aantal woonbegeleidingen. Dit door dubbel werk te vermijden, de begeleiding onderling af te stemmen en in te zetten op basis van de expertise die ze bezitten. Dit zal ook op Vlaams niveau vertaald worden in een intensievere samenwerking tussen de beleidsdomeinen Wonen en Welzijn.

Echter, ook op lokaal niveau dient er meer afstemming georganiseerd te worden tussen de lokale woon- en welzijns-/gezondheidsactoren onder regie van het lokale bestuur.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
--------------------	--

Tijds kader	2021
Budgetraming	/

2.2 Dak- en thuisloosheid bij jongvolwassenen wordt vermeden

Het aandeel jongvolwassenen onder de thuislozen bedraagt 25%. Door te vermijden dat jongvolwassenen thuisloos worden, voorkomen we dat ze blijvend in de dak- en thuisloosheid terechtkomen. Opvang is niet het meest aangewezen traject voor jongvolwassenen. Laagdrempelige, outreachende hulpverlening en tegelijkertijd ook inzetten op aanklampend werken is aangewezen. Bijzondere aandacht moet gaan naar jongeren die de jeugdhulp verlaten. Op dit vlak zijn er in Vlaanderen initiatieven ontwikkeld die waardevolle resultaten opleveren. We onderzoeken daarbij of en hoe social impact bonds als financieringsmodel op dit vlak een hefboom kan vormen.

2.2.1 Afstemming hulpaanbod volwassenen en jeugdhulp

We hebben een bijzondere aandacht voor de groep van 18- tot 25-jarigen. Innovatieve vormen van wonen en de afstemming met volwassenhulp zijn daarbij prioriteiten, alsook de mogelijkheid tot verplichte verderzetting van de hulpverlening. Samen zetten we concrete acties op die jongvolwassenen uitzicht geven op een zelfstandig leven.

We blijven een coördinerende rol opnemen in de gespecialiseerde opvang en integrale begeleiding van slachtoffers van mensenhandel. We volgen de proefprojecten op die we opgezet hebben voor slachtoffers van tienerpooiers, we stellen het aanbod bij waar nodig en creëren mogelijkheden voor structurele inbedding, maar ook voor opvang van niet-begeleide minderjarige vluchtelingen.

2.2.1.1 *We verankeren goede praktijken met betrekking tot de overgang -18/+18*

Vertrekkend van het instrumentarium dat ontwikkeld werd in het beleidsplan jongvolwassenen om gerichte ondersteuning op maat van de kwetsbare jongvolwassenen te bieden, bouwen we met verschillende actoren een samenwerking uit die ambieert de kansen en de rechten van kwetsbare jongvolwassenen te vrijwaren door ze toe te leiden naar stabiele huisvesting en reguliere tewerkstelling. Op die manier willen we de jongvolwassenen minder uitkeringsafhankelijk maken. In 10 pilootregio's starten lokale coalities samengesteld uit verschillende sectoren; ze ontwikkelen en implementeren impactgerichte acties op verschillende niveaus waaronder zorg- en relationele continuïteit, stabiele huisvesting en vroegdetectie. Deze coalities en acties zijn geïnspireerd door de internationale A Way Home beweging die thuisloosheid onder jongvolwassenen wil voorkomen en beëindigen. We ondersteunen deze lokale coalities d.m.v. een traject dat focust op hoe impactgericht samenwerken en welke innovatieve strategieën te implementeren. De lessen die getrokken worden uit deze trajecten worden verspreid en verankerd.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	15 oktober 2020 – 15 maart 2022
Budgetraming	50.400 euro

Eén innovatieve strategie is het versterken van samenwerking tussen profit en non profit actoren om op die manier de link te versterken tussen jeugdhulp en reguliere actoren, een belangrijke component in het normaliseren van de jeugdhulp, eerder dan parallelle circuits op te zetten in een jeugdhulpcontext. Samen met 2 projecten; Make it Work en Brughuis, waarbij profit en non-profit aan elkaar gekoppeld worden om de hoge drempels richting arbeids- en woonmarkt te overwinnen, brengen we de werkende factoren in beeld om zo andere samenwerkingen te inspireren.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	1 december 2020 – 31 december 2021
Budgetraming	162.500 euro

We voeren het beleidsplan jongvolwassenen integraal uit. Voor jongvolwassenen, voor wie na de jeugdhulp vervolghulp noodzakelijk blijft, zijn specifieke acties opgezet. Zo zijn begin 2019 in Vlaanderen en Brussel 87 plaatsen binnen kleinschalige wooneenheden van start gegaan. We maken genomen initiatieven duurzaam, door het creëren van een regelgevend kader voor kleinschalige wooneenheden. Op basis van de praktijkervaringen die we hebben opgedaan, creëren we een duurzaam en structureel erkennings- en financieringskader voor de experimentele kleinschalige woonvormen voor de overgang -18/+18. We blijven alert voor de mogelijkheden om met Europese projectmiddelen het Vlaamse beleid bijkomende impulsen te geven.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	In 2021 nog projectmatige financiering daarna structurele verankering
Budgetraming	1.600.000 euro per jaar

We evalueren de ‘proeftuinen woonzorg in de geestelijke gezondheidszorg’ met het oog op verduurzaming. Dit zijn flexibele woonzorgvormen voor patiënten met een chronische psychiatrische problematiek, waarbij sociale inclusie van de patiënten in het maatschappelijke leven en herstel centraal staan. We zullen deze evaluatie echter niet afwachten om verder te zoeken en te werken aan veldexperimenten en alternatieve woonvormen. We onderzoeken nieuwe laagdrempelige en huiselijke opvangvormen voor kinderen en volwassenen met een dubbeldiagnose. Daarbij worden ook bestaande initiatieven bekeken/onderzocht die zich nu reeds richten op deze doelgroep.

Ook voor personen met een handicap met dubbeldiagnose werken we verder. Reeds in 2018 en 2019 werden middelen ter beschikking gesteld om oplossingen te vinden voor een specifiek kader dat tegemoet komt aan de ondersteuningsnoden i.k.v. dubbeldiagnose.

Op dit moment is nog geen alternatief voorhanden, en een eenvoudige stopzetting van de subsidie zonder verder perspectief is niet aangewezen. Een eventuele structurele cofinanciering dient inderdaad gesitueerd te worden binnen de context van persoonsvolgende financiering voor meerderjarige personen met een handicap. Maar het proefproject loopt nog.

2.2.1.2 *We organiseren een rondetafel voor elke jongere waarbij de hulpverlening in de jeugdhulp stopt ten gevolge van meerderjarigheid*

Voor iedere jongere voor wie, ten gevolge van het bereiken van de meerderjarigheid, de hulpverlening stopt, wordt tijdig een rondetafel georganiseerd met de lopende hulpverlening, de jongere en zijn context/steunfiguren, zijn consulent en jeugdrechter, en op basis van de indicatiestelling andere actoren/sectoren (geestelijke gezondheidszorg, drughulpverlening, Algemeen Welzijnswerk, ...). Op deze rondetafel wordt een ondersteuningsplan opgemaakt dat de jongere ook na zijn achttiende verjaardag moet bijstaan in zijn groei naar een zelfstandig leven. In dit plan worden de engagementen en de verantwoordelijkheden van alle actoren benoemd. Hierbij gaat bijzondere aandacht naar de bereikbaarheid en beschikbaarheid van personen en instanties voor de jongere wanneer het moeilijk loopt. Het plan houdt expliciet rekening met de krachten in de context en de ruimere maatschappij, via het inschakelen van burgerinitiatieven. Het spreekt voor zich dat de jongere zelf hierin ten volle kan meepraten.

Het Agentschap Opgroeien organiseert in dit kader ook rondetafels en casemanagement. In 2019 werden er in totaal 133 dossiers jongvolwassenen (tussen 16 en 25 jaar) behandeld, wat een personeelsinzet heeft gevegd van ongeveer 6 VTE. Deze werking wordt verder gezet.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	Structureel
Budgetraming	Binnen de reguliere opdracht van Agentschap Opgroeien

In dit kader worden ook burgerinitiatieven specifiek ingezet voor de doelgroep jongvolwassenen.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	Structurele erkenning van Burgers aan Zet
Budgetraming	220.000 euro per jaar

We evalueren Back on Track dat via het principe van social impact bonds gefinancierd wordt. We verkennen daarbij ook of een dergelijke samenwerking tussen private investeerders, zorgaanbieders, academische wereld en overheid een motor voor innovatie kan zijn in de jeugdhulp en welke randvoorwaarden hiervoor ingevuld moeten worden. De evaluatie die loopt via permanente wetenschappelijke begeleiding loopt gedurende de projectperiode.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	1/4/2019 – 1/3/2024
Budgetraming	2.000.000 voor de hele projectduur (via Social Impact Bond)

2.3 Het aantal dak- en thuislozen daalt

2.3.1 We verhogen de toegankelijkheid van de woningmarkt

2.3.1.1 *We verruimen het aanbod betaalbare huisvesting*

We zetten in op een substantiële uitbreiding van het sociale huurwoningbestand door meer dan ooit te investeren in nieuwbouw en renovatie van sociale woningen. Het bindend sociaal objectief (BSO) dat elke gemeente kreeg opgelegd, is hierbij richtinggevend. Anno 2020 ligt het gewestelijk objectief voor sociale huurwoningen op 50.000 eenheden tegen 31 december 2025. Aan de hand van een

jaarlijkse meting door Wonen-Vlaanderen en de tweejaarlijkse voortgangstoets gaan we na welke inspanningen de gemeenten leveren om het BSO te bereiken.

Daarnaast wordt een Vlaams objectief voor sociale huurwoningen voor de periode 2026-2035 geformuleerd, rekening houdend met de theoretische doelgroep die op basis van de Woonsurvey 2018 volgens de budgetmethode is vastgesteld. Dat objectief wordt vertaald naar het lokale of bovenlokale niveau.

Met het oog op het uitbreiden van het sociaal woonaanbod werken we nieuwe formules uit om private actoren ertoe aan te zetten sociale woningen te bouwen en te verkopen of verhuren aan sociale woonactoren. Eind 2018 werd een proefproject SVK Pro (samenwerkingsmogelijkheid tussen private ontwikkelaar en SVK) opgestart met 10 SVK's. Het aantal aangeboden en weerhouden projecten is eerder beperkt. Eind 2019 is gestart met de evaluatie van het proefproject. Op basis van deze evaluatie werd het bestek herwerkt en onderging de procedure enkele grondige wijzigingen. Er werd onder meer een onderhandelingsfase toegevoegd en de indieningstermijn van de behoeftebepaling werd verlengd. Er wordt een nieuwe SVK Pro-oproep gelanceerd voor eind 2020.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Huidige BSO loopt tot eind 2025; nieuwe oproep SVK Pro 2020-2021
Budgetraming	Binnen reguliere werkingssubsidies die rekening houden met de groei 2020: + 550.000 euro 2021: +550.000 euro

2.3.1.2 We faciliteren gelijke toegang tot de private huurmarkt

Op 7 december 2018 werd de huurwaarborglening goedgekeurd. Deze lening wil huurders ondersteunen bij het betalen van de huurwaarborg voor het huren van een appartement of woning. Deze renteloze huurwaarborglening kan vanaf 1 januari 2019 worden aangevraagd bij het Vlaams Woningfonds. De looptijd van de huurwaarborglening bedraagt 24 maanden. De toekenningsmodaliteiten werden zodanig uitgewerkt dat selectie of discriminatie door de verhuurder ten gevolge van de herkomst van de waarborg niet mogelijk is.

De administratie zal in samenwerking met het Vlaams Woningfonds (als verstrekker van de Vlaamse Huurwaarborglening) de evaluatie van de huurwaarborglening uitvoeren vanaf 2023. Tegen het einde van de regeerperiode kunnen er dan desgevallend wijzigingen aan het regime van de huurwaarborglening worden doorgevoerd.

Daarnaast werd tijdens de vorige legislatuur werk gemaakt van een actieplan 'Vlaams antidiscriminatiebeleid op de Private Huurmarkt'. Het actieplan is in de eerste plaats gericht op zelfregulering en wil belangenorganisaties ertoe aanzetten om huurders, verhuurders en vastgoedmakelaars te sensibiliseren. In een convenant die op 22 juli 2019 in werking is getreden, werden de concrete engagementen opgenomen die de koepelorganisaties van verhuurders en vastgoedmakelaars de komende vijf jaar aangaan. In de tweede plaats wil het actieplan meer inzetten op samenwerking met de lokale besturen. Het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2018 over het lokaal woonbeleid, dat een subsidiekader bevat voor intergemeentelijke samenwerking op het vlak van lokaal woonbeleid voor de periode 2020-2025, verplicht nieuwe projecten om vanaf 1 januari 2020 een meldpunt voor discriminatie te voorzien.

De voornoemde acties zullen verder worden opgevolgd. De afgesloten convenanten zullen op het einde met alle ondertekenende partijen geëvalueerd worden en bekeken worden of en welke bijkomende stappen genomen kunnen worden.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Evaluatie huurwaarborglening 2023; evaluatie convenanten 2024; IGS 2020-2025
Budgetraming	Binnen regulier subsidiekader

2.3.1.3 *We evalueren de proefomgeving voor experimentele woonvormen*

Gemeenschappelijk wonen kan financieel en ruimtelijk aantrekkelijk zijn en de sociale relaties binnen een gemeenschap versterken. Ook voor het voorkomen en bestrijden van dak- en thuisloosheid kunnen vormen van gemeenschappelijk wonen interessant zijn. Deze woonvormen passen vaak niet binnen het regulier beleidskader, waarin wordt uitgegaan van klassieke woonvormen. Daarom wordt ingezet op het wegnemen van (juridische) hindernissen waar initiatiefnemers tegenaan lopen en op het aanmoedigen van het aanbod aan nieuwe woonvormen. In 2021 zullen knelpunten in bestaande regelgeving t.a.v. nieuwe woonvormen verder worden onderzocht, waarbij de focus zal liggen op de eigen regelgeving en een inventarisatie zal gemaakt worden van knelpunten binnen de Vlaamse Regering. De knelpunten en aanbevelingen uit de eerste tussentijdse rapportage van de proefomgeving nieuwe woonvormen zal daar deel van uitmaken.

De proefomgeving ging op 1 februari 2018 van start met 28 geselecteerde projecten. Enkele projecten zijn gericht op socio-economisch zeer kwetsbare personen, met name het pilootproject Skaeve Huse Antwerpen van OCMW Antwerpen en Woonhaven en het gemeenschapshuis voor meerderjarige jongeren van Shelter Aalst. De projecten hebben een looptijd van 6 jaar, ze worden tussentijds en op het einde van deze looptijd geëvalueerd.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Tussentijdse evaluatie 2020; knelpunten eigen instrumentarium 2021, eindevaluatie 2024
Budgetraming	/

2.3.1.4 *We zetten in op het verruimen van het aanbod 'noodwoningen'*

Uit een recent evaluatierapport van het Steunpunt Wonen blijkt dat het gebrek aan noodopvang en andere herhuisvestingsmogelijkheden nog altijd een knelpunt is in de woningkwaliteitsbewaking. Het is dé schakel waarmee het woningkwaliteitsbeleid staat of valt. Een actieve woningkwaliteitsbewaking vraagt immers om én voldoende opvangcapaciteit én een adequate begeleiding naar een duurzaam woonalternatief. De onzekerheid over de tijdelijke opvang en/of de definitieve herhuisvesting vergroot ook de drempel van een bewoner om een melding over woningkwaliteitsproblemen te doen. Het kan immers betekenen dat de bewoner, als resultaat van een melding over woningkwaliteitsproblemen, zijn woning moet verlaten zonder alternatieve huisvesting. Bovendien kan het ontbreken van voldoende opvangmogelijkheden lokale besturen ontmoedigen om proactief op te treden rond woningkwaliteit. Daarom is het noodzakelijk om in functie van de woningkwaliteitsbewaking een noodopvang- en herhuisvestingsbeleid uit te bouwen.

De eerste stap is het in kaart brengen van de noodopvang- en herhuisvestingscapaciteit van de gemeente. Het Steunpunt Wonen is begin 2020 gestart met een onderzoek over noodwoningen, om de geplande open oproep zo doelgericht mogelijk in te zetten. De onderzoekers willen enerzijds de bestaande capaciteit aan lokale noodwoningen in beeld brengen en anderzijds een goed zicht krijgen op de kritische succesfactoren van een lokaal noodopvangbeleid.

Vervolgens werd er een open oproep gelanceerd om aan de hand van een systeem van cofinanciering tussen gemeente en Vlaams gewest de noodopvangcapaciteit te vergroten. We beperken dit initiatief niet tot de bewoners van ongeschikt- en onbewoonbaarverklaringen. Ook burgers die om een andere reden noodopvang of herhuisvesting nodig hebben, vb. na een uithuiszetting wegens huurachterstal, kunnen tot de doelgroep behoren.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Jaarlijkse projectoproep noodwoningen
Budgetraming	12.000.000 voor 2020 8.000.000 euro voor 2021 4.000.000 euro voor 2022 8.000.000 euro voor 2023 8.000.000 euro voor 2024

2.3.2 We consolideren de Housing First methodiek

Het uitgangspunt van Housing First is het aanbieden van stabiele huisvesting met een huurbescherming als een eerste stap om situaties van thuisloosheid op te lossen. In deze benadering gaan we ervan uit dat huisvesting een fundamenteel recht is en een basisvereiste om andere zaken waaronder sociale problemen en problemen met gezondheid en werkgelegenheid op te lossen. Vorige legislatuur werden de federaal geïnitieerde projecten Housing First structureel verankerd in de Vlaamse hulp- en dienstverlening. De CAW werden versterkt voor deze opdracht.

We zetten in dit kader verder in op Housing First voor verslaafde daklozen met een multi-problematiek, met als principiële voorwaarde het aanvaarden van een gepaste begeleiding vanuit de hulpverlening. We onderzoeken tevens met de actoren op het terrein hoe de methodiek ook ingezet kan worden voor dakloze alleenstaande ouders met een psychiatrische problematiek en hun kinderen.

2.3.2.1 *We bouwen 'dedicated teams' en andere vormen van preventieve woonbegeleiding verder uit*

Binnen Housing First-werkingen werkt men met dedicated teams die multidisciplinair zijn samengesteld en waarin medewerkers vanuit verschillende organisaties de krachten bundelen. Op die manier verruimen we de expertise rond psychische ziektebeelden en verslaving bij sociaal werkers van CAW's.

De noodzaak van betere toegang tot huisvestingsmogelijkheden voor Housing First trajecten en mogelijke rol van sociale huisvesting daarin wordt verder bekeken en hangt nauw samen met wijziging van toewijzingsregels. (zie actie 2.1.3).

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	Recurrent aanbod
Budgetraming	Circa 800.000 euro per jaar

2.4 Er is een geïntegreerd dak- en thuislozenbeleid ondersteund door een doeltreffende governance structuur

De aanpak van dak- en thuisloosheid is een uitgesproken intersectoraal én interbestuurlijk gegeven. De complexiteit van de problematiek maakt dat geen enkel beleidsdomein of bestuursniveau op zich alle sleutels in handen heeft om afdoende antwoorden te bieden. Naast de Vlaamse overheid is ook de federale overheid en de lokale besturen op deze problematiek betrokken en dit zowel elk afzonderlijk als in een onderlinge samenhang. Dit wordt opgenomen in het kader van de herziening van het samenwerkingsakkoord dak- en thuisloosheid. Daarnaast zijn de lokale besturen ook vertegenwoordigd in het gemengd platform dak- en thuisloosheid.

We intensifiëren de gemeenschappelijke (Wonen-Welzijn) governance door het creëren van netwerken op Vlaams niveau en (boven)lokaal niveau, waarbij door samenwerking tussen lokale besturen, welzijns- en woonactoren de problematiek van dak- en thuisloosheid zo efficiënt en effectief mogelijk wordt aangepakt.

2.4.1 Er zijn bovenlokale netwerken ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid

Op dit ogenblik zijn in 13 regio's in Vlaanderen reeds bovenlokale netwerken in de strijd tegen dak- en thuisloosheid actief. Deze netwerken zijn bottom-up tot stand gekomen en zijn samengesteld uit lokale besturen, woonactoren en welzijns- en gezondheidsactoren. Deze netwerken werken intersectoraal op bovenlokaal niveau door de middelen en de inspanningen te richten naar die locaties waar ze het best renderen qua effect op de vermindering van dak- en thuisloosheid. We zetten de ondersteuning van de bestaande netwerken verder en stimuleren de opbouw van netwerken op andere locaties. De wil om dergelijke netwerken vorm te geven, is zo goed als overal aanwezig. In overleg met de VVSG faciliteren en promoten we de vorming van deze bovenlokale netwerken. We stemmen de bovenlokale en intersectorale netwerken ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid en preventieve woonbegeleiding op elkaar af, alsook op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden lokaal woonbeleid.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	2021-2024
Budgetraming	/

2.4.2 De lokale besturen dragen bij aan de doelstellingen van het plan voor de aanpak van dak- en thuisloosheid

De lokale besturen voeren de regie over het lokale woonbeleid en gebruiken het lokaal woonoverleg en het lokaal sociaal beleid als instrument om mee uitvoering te geven aan de bovenlokale actieplannen.

In het nieuwe kader lokaal woonbeleid (besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 2018) werden voor de lokale beleidscyclus 2020 - 2025 de volgende Vlaamse beleidsprioriteiten voor het woonbeleid vastgesteld:

- 1° de gemeente zorgt voor een divers en betaalbaar woonaanbod afhankelijk van de woonnoden;
- 2° de gemeente werkt aan de kwaliteit van het woningpatrimonium en de woonomgeving;

3° de gemeente informeert, adviseert en begeleidt inwoners met vragen over wonen.

Rekening houdend met de Vlaamse beleidsprioriteiten, voert de gemeente haar eigen lokaal woonbeleid, met bijzondere aandacht voor:

- 1° de meest woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden;
- 2° transversale en bovenlokale thema's die raakpunten hebben met wonen

In het kader van de subsidiëring van intergemeentelijk samenwerkingsproject lokaal woonbeleid kan een gemeente, naast de verplichte activiteiten onder de beleidsprioriteit 'De gemeente informeert, adviseert en begeleidt inwoners met vragen over wonen' onder meer de volgende aanvullende activiteiten uitvoeren:

- sociaal en/of technisch begeleiden op maat van kwetsbare inwoners;
- samenwerken met het vrederecht en de deurwaarder in het kader van de procedure gerechtelijke uithuiszetting.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Huidige erkenningsperiode 2020-2025
Budgetraming	Binnen regulier subsidiekader IGS lokaal woonbeleid; circa: 8,33 mio in 2020 8,33 mio in 2021 8,35 mio in 2022 7,99 mio in 2023 7,99 mio in 2024 7,99 mio in 2025

Op het vlak van het lokaal sociaal beleid zetten verschillende lokale besturen, naast de eigen initiatieven en de samenwerking met welzijns- en gezondheidsactoren op het vlak van woonbegeleiding en preventie van uithuiszetting, ook specifiek in op de realisatie van de functies en werkingsprincipes van het Geïntegreerd Breed Onthaal bij doelgroepen met een precare huisvestingssituatie. De ervaringen van deze lokale besturen bundelen we in functie van de expertisebevordering van de lokale besturen en de samenwerkingsverbanden elders in Vlaanderen.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	2020-2025
Budgetraming	150.000 euro per jaar voor GBO-samenwerkingsverbanden die specifiek werken rond mensen in een precare huisvestingssituatie

2.5 Monitoring

Dit plan kan enkel op zijn waarde worden beoordeeld als we ook effectief voldoende gegevens hebben over dak- en thuisloosheid in Vlaanderen en op basis daarvan de impact van deze doelstellingen en acties kunnen meten. Daarom is het nodig om op structurele wijze deze gegevens te monitoren, zowel op Vlaams niveau als op gemeentelijk niveau.

We brengen dan ook volgende gegevens in kaart:

- het aantal ingezette vorderingen tot uithuiszetting en het aantal eindvonnissen tot uithuiszetting;
- het aantal dak- en thuislozen in Vlaanderen (zie ook nulmeting dak- en thuisloosheid en MEHOBEL-studie);
- het aantal gezinnen in preventieve woonbegeleiding en het aantal gezinnen voor wie een uithuiszetting daardoor wordt vermeden;
- het bereik van de huursubsidie en de huurpremie;
- het bereik van het Fonds ter bestrijding van uithuiszettingen.

Om het aantal dak- en thuislozen in Vlaanderen in kaart te brengen, ondersteunen we de wetenschappelijke begeleiding en de verwerking van de lokale tellingen van dak- en thuislozen op initiatief van de lokale besturen. We financieren de methodische ondersteuning van deze tellingen, zodat we komen tot gegevens die een goede indicatie zijn voor de situatie in heel het Vlaamse Gewest. We nemen dit op in overleg met de werkgroep monitoring dak- en thuisloosheid binnen het interfederaal Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting, binnen het kader van het Samenwerkingsakkoord inzake dak- en thuisloosheid.

Trekkende minister	Minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding
Tijds kader	2021-2022
Budgetraming	80.000 euro

In de gerechtelijke procedure tot uithuiszetting zijn drie kernmomenten te onderscheiden: (1) de inleiding van de procedure, (2) de veroordeling tot uithuiszetting door een vrederechter en (3) de effectieve uithuiszetting. Hoe verder in dit proces, hoe minder gegevens beschikbaar zijn. De voorbije jaren werden aanzienlijke inspanningen geleverd om tot een betere dataverzameling inzake (dreigende) uithuiszettingen te komen. Het Vlaams huurdecreet stelt ook dat bij een vordering tot uithuiszetting een attest van gezinssamenstelling dient toegevoegd te worden. Zodanig weet de vrederechter of er al dan niet kinderen bij betrokken zijn. Om een beter zicht te krijgen op het aantal vorderingen op uithuiszettingen blijven we inspanningen leveren om de relevante informatie te bekomen bij de bevoegde federale minister en andere relevante actoren. Dit zowel via contacten met de FOD Justitie als met de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders. We onderhouden verder contacten met VVSG, de FOD Justitie en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders om deze gegevens op termijn te verkrijgen.

Daarnaast wordt vanaf 2018 een generieke bevraging van de SHM's georganiseerd over het aantal uithuiszettingen. In het 'Draaiboek voor de Prestatiebeoordeling van SHM's' werden duidelijke richtlijnen opgenomen over deze registratie. De aldus bekomen informatie kan belangrijke inzichten opleveren, o.a. over de motieven tot uithuiszetting.

Trekkende minister	Minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Tijds kader	Jaarlijks terugkerende bevraging
Budgetraming	/

3 Opmvolging en evaluatie

Net zoals het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding bestaat het globaal plan dak- en thuisloosheid uit een beperkt aantal prioritaire, geïntegreerde doelstellingen. Deze doelstellingen zijn uitgewerkt op basis van de regelgevende bepalingen, het Vlaamse regeerakkoord en de relevante passages uit de beleidsnota's van de minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding en de minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed. Het veel ruimere beleid binnen elk vakdomein wordt beschreven in de beleidsnota's en beleids- en begrotingstoelichtingen (BBT) van de bevoegde ministers.

Ook hier zijn de bevoegde ministers verantwoordelijk voor de invulling van de acties, de opvolging en de uitvoering ervan, het participatieve proces met relevante stakeholders, het tijdsplan voor de uitvoering en het bepalen van budget en indicatoren voor opvolging. Zij zullen hierover rapporteren in de respectievelijke beleids- en begrotingstoelichtingen.

Daarnaast zal de realisatie van dit plan tussentijds opgevolgd worden binnen het gemengd platform dak- en thuisloosheid